

go powiatu w drodze rozporządzenia inne zasady ubezpieczenia, aniżeli przewidziane w §§ 1, 2, 3, 19, 20, 21. ust. 1 i § 22.

§ 29. 1. Tracą moc przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1929 r. w sprawie przymusu ubezpieczenia od ognia ruchomości w gospodarstwach rolnych, przymusu ubezpieczenia żywego inwentarza od wypadków śmierci oraz przymusu ubezpieczenia plonów od gradobicia (Dz. U. Nr 13, poz. 112).

2. Bydło i konie, także w wieku poniżej 1 roku, ubezpieczone na podstawie dotychczasowych przepisów, obejmuje się obowiązkowym ubezpieczeniem według zasad niniejszego rozporządzenia.

§ 30. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

192

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 10 lipca 1963 r.

w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W żegludze morskiej obowiązuje przestrzeganie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu, stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1954 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. Nr 44, poz. 207).

§ 2. Zakres stosowania przepisów, o których mowa w § 1, przez jednostki pływające marynarki wojennej, organów

ochrony granic i Milicji Obywatelskiej określa odrębne rozporządzenie właściwych ministrów.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1954 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. Nr 44, poz. 207), z zastrzeżeniem przepisów objętych załącznikiem wymienionym w § 1.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *S. Durski*

193

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 11 lipca 1963 r.

w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) zbiornikowców polskich i obcych, zawijających do portów polskich,
- 2) zbiornikowców polskich zawijających do portów obcych, o ile przepisy miejscowe nie stanowią inaczej.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do jednostek pływających marynarki wojennej.

§ 2. W rozumieniu rozporządzenia:

- 1) „zbiornikowcem” jest morski statek towarowy, specjalnie zbudowany lub przystosowany do przewozu luzem cieczy palnych, który:
 - a) takie ciecze w danym czasie przewozi lub
 - b) jest nie odgazowany po przewozie takich cieczy — nawet wówczas, gdy przewozi w nie odgazowanych

zbiornikach balast wodny lub inne ciecze aniżeli ciecze palne,

- 2) „cieczami palnymi” są ciecze o temperaturze zapłonu do 100°C według próby w naczyniu otwartym lub zamkniętym,
- 3) „odgazowaniem” jest usunięcie wszelkich pozostałości oraz par po ostatnio przewożonych cieczach palnych,
- 4) „statkiem pożarniczym” jest statek specjalnie zbudowany lub przystosowany do gaszenia pożarów na statkach oraz pożarów w porcie od strony wody, jak również inny statek (np. holownik) wyznaczony przez kapitana portu do tego celu i wyposażony w sprzęt przeciwpożarowy,
- 5) „przedsiębiorstwo przeładunkowe” oznacza przedsiębiorstwo zajmujące się załadunkiem i wyładunkiem zbiornikowców.

§ 3. 1. Ciecze palne przewożone zbiornikowcami dzielą się na następujące klasy:
klasa I — obejmuje ciecze o temperaturze zapłonu: